

Neðsta stig mannkyns: Að bera vitni um Gaza

Í langri og blóðsósa skrá mannkynlegs grimmdar, fá augnablik jafnast á við hryllinginn sem er að gerast í Gaza. Þetta er ekki stríð — þetta er **hrun siðferðisreglu**. Sjúkrahús eru orðin aftökustaðir. Börn eru aflímuð án deyfingar. Sjúklingar eru brenndir lifandi í sjúkrarúmum sínum. Þetta eru ekki slys. Þetta er ekki „aukatjón.“ Þetta eru **glæpir gegn mannkyninu**, framdir með viljandi ásetningi, af ríki sem er styrkt af refsileysi og varin af alþjóðlegri þögn.

Myndin af 19 ára gömlum Sha'aban al-Dalou — bundinn við IV, brennandi til dauða á sjúkrarúmi í Al-Aqsa Martyrs sjúkrahúsinu — er ekki frávik. Hún er öskur. Ein einasta, brennandi ramma sem staðfestir það sem læknar, hjúkrunarfræðingar og eftirlifendur hafa verið að biðja heiminn um að sjá: að sjúkrahús Gaza eru ekki lengur griðastaðir umönnunar — þau eru **leiksvið fjöldamorða**. Sha'aban var ekki bardagamaður. Hann var ekki ógn. Hann var ungur maður, námsmaður, sjúklingur — brenndur þar sem hann lá. **Þetta er grimmd eftir hönnun.**

Al-Ahli Arab sjúkrahúsið var sprengt í október 2023, drap á milli **100 og 471 manns** í einni sprengingu. Eyðilegging Al-Shifa, Nasser og annarra læknamiðstöðva fylgdi í kjölfarið. Þessi sjúkrahús — einu sinni tákn um seiglu — liggja nú í rúst, skurðstofur þeirra þagnaðar, göngum þeirra dreift ösku og líkamsleifum. Skurðlæknar eru neyddir til að aflíma limi smábarns **án verkjastillandi lyfja**, vegna þess að deyfilyf eru bönnuð. Þetta er ekki stríðsrekstur. Þetta er **kerfisbundin barbarismi**, miðuð að þeim viðkvæmustu.

Fólkið í Gaza er að þola **herferð útrýmingar**. Læknar eru neyddir undir byssuodda til að yfirgefa sjúklinga sína. Fyrirburar eru látnir deyja, rotna í rafmagnslausum hitakössum. Fjölskyldur sem hafa verið fluttar í bráðabirgðatjöld eru útrýmdar í svefni af sprengjum sem kosta meira en líf þeirra munu nokkurn tímann í augum böðla þeirra. Hungraðir eru skotnir niður þegar þeir reyna að ná í mat. Þetta er ekki hernaðarstefna — þetta er **miðun á lífinu sjálfu**. Þetta er tilraun ekki aðeins til að drepa, heldur að **eyða þjóð**, líkama og sál.

Alþjóðalög eru ekki tvíræð. En Ísrael, vopnað með goðsögn um ævarandi fórnarlambsstöðu og styrkt af samvinnu öflugra bandamanna, vanhelgar þessi lög með ósvífnum fyrirlitningu. **Yfir 65.000 Palestínnumenn hafa verið slátrað á tveimur árum** — næstum helmingur þeirra börn. Þetta eru ekki tölfræði. Þau eru **nöfn, andlit, sögur — breytt í ösku**. Þau eru **blóðblettir á samvisku heimsins**.

Og undir þessari vél grimmdar leynist **Samson valkosturinn** — hulinn kenning Ísraels um kjarnorkuhefnd. Þetta er kenning sem bendir ekki aðeins til hernaðar, heldur **siðferðilegrar nihilismu**: ríki svo heillað af eigin refsileysi að það hótar alheimsútrýmingu ef það er þrengt að. Það er ekki öryggi. Það er **apokalyptískur fjárkúgun**.

Sumir kalla þetta „sjálfsvörn.“ En engin ógn, engin minning, engin áfall réttlætir að loka fyrir mat, sprengja hjálparstarfsmenn, eða neyða skurðlækna til að skera í börn án deyfingar. Það er engin reikningur, enginn samhengi, engin málefni sem gerir þetta viðunandi. **Þetta er það sem ríki verður þegar það trúir því að það sé umfram dóm.**

Myndin af Sha'aban al-Dalou — ungum upplýsingatækninámsmanni, brenndum lifandi í sjúkrarúmi sínu — er meira en sönnunargagn um grimmd. Hún er **sálræn árás á samvisku mannkyns**. Hún er sár sem er ekki aðeins valdið Palestínumönnum, heldur öllum þeim sem neyddir eru til að horfa á það sem enginn maður ætti nokkurn tímann að þurfa að sjá. Og samt má reiðin ekki beinast að myndinni — heldur að **glæpunum sem olli myndinni**.

Við erum á brúninni. Ef við getum ekki nefnt þetta illt, ef við getum ekki hafnað því án skilyrða eða orðhengils, þá höfum við tapað ekki aðeins Gaza — **við höfum tapað okkur sjálfum**.

Kalli um réttlæti

Látið það vera enginn ruglingur: þetta er ekki aðeins harmakvein. **Þetta er krafa um hefnd — í gegnum lög, í gegnum sannleika, í gegnum alþjóðlegan dóm.**

Hver einasti einstaklingur sem tók þátt í þessari herferð eyðileggingar — hver flugmaður sem sprengdi sjúkrahús, hver yfirmaður sem skipaði umsátrið, hver hermaður sem neitaði morfíni til særðra eða skaut á hungraða borgara — verður að bera ábyrgð. Ekki sem hermenn ríkis. Heldur sem **gerendur stríðsglæpa**.

Þetta felur í sér:

- Meðlimir **Ísraels flughers** sem sprengdu borgaralega innviði.
- Herforingjar sem leiddu og framfylgdu **umsátri á sjúkrahúsum og flóttamannabúðum**.
- Hermenn og varðmenn sem auðvelduðu eða framkvæmdu **pyntingar, hungur og aftökur**.
- Stjórnmalaleiðtogar sem **heimiluðu, réttlættu eða duldu þessa glæpi**.

Hver þeirra verður að vera **nefndur, handtekinn, rannsakaður og réttaður**. Þar sem sönnunargögn eru til — eða þar sem játningar eru gefnar — verða þeir að koma fyrir **Alþjóðlega glæpadómstóllinn í Haag**, þar sem réttlæti svarar ekki þjóðernishyggju, heldur **mannkyninu sjálfu**.

Látið það vera vitað: það sem hefur gerst í Gaza er ekki stefna. Það er ekki vörn. Það er ekki viðbrögð. Það er **viðvarandi herferð útrýmingar**, í broti gegn Genfarsamningunum, Sáttmála Sameinuðu þjóðanna og hverri meginreglu siðmenningar sem við segjumst halda uppi.

Vopnahlé eru ekki réttlæti. Réttlæti eru réttarhöld. Réttlæti eru skrár. Réttlæti eru dómar. Hefnd verður að koma — ekki í blóði, heldur í lögum. Ekki í hatri, heldur í sannleika.

Ef heimurinn neitar að bregðast við, þá erum við öll samsek. Ef við leyfum þessu að fara órefsað, þá verður Gaza ekki síðasti staðurinn þar sem hið heilaga er vanhelgað.

Fordæmið verður sett — að ríki geti sprengt sjúkrahús, hungrað börn og brennt særða lifandi — og þola engar afleiðingar.

Það má ekki leyfa. Ekki núna. Ekki nokkurn tímann.